

DE LANDBOUWER

Maandblad voor Buitenlieden

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor zes maanden: 35 Centiemen

REDACTIE EN ADMINISTRATIE

GARENPLAATS, GENT.

Ongeteekende brieven worden niet opgenomen

AANKONDIGINGEN:

Prijs volgens Tarief, voorop betaalbaar

Vriend Lezer,

Nogmaals ontvangt gij het blad *De Landbouwer*. Zooals gij zult kunnen bemerken, heeft het aanmerkelijke verbeteringen ondergaan: al de markten van Vlaamsch België kunt gij er in aantreffen, en naast ernstige en leerrijke artikelen komen er ook eenige luimige bijdragen in voor.

Dit is echter nog maar een begin! De volgende nummers zullen voortaan prachtige illustraties bevatten.

Dit alles vergt echter nieuwe opofferingen, en daarom, vriend lezer, roepen wij uwen steun in!

Ons blad is U van groot nut, dit moet gij wel bekennen. Wij zouden het u tweemaal per maand, zelfs alle weken willen bezorgen, maar wij zijn zelf maar arme werklieden en hebben geen geld om dit te doen. Maar als gij allen, die ons lief hebt, eenige centen van uw karig loon afzonderd om ons te steunen, dan kunnen en zullen wij U een blad bezorgen, zooals er in België geen tweede bestaat.

DE REDACTIE.

Op voor de kiezing van den Werkrechtvaardersraad.

Broeders van den buiten.

Toekomende maand grijpt de kiezing plaats voor den Werkrechtvaardersraad voor het Arrondissement Gent.

Gij weet dat deze raad is ingesteld als een tribunaal, om uitspraak te doen over ruzie die ontstaat tusschen de bazen en hunne werklieden, hetzij, dat deze ruzie betrekking heeft op de loonen, op de wegzending of iets in dien aard.

Maar gij weet ook dat die raad voor u het vijfde wiel aan den wagen is. Immers de kosten om naar Gent te komen, de reis, de 4 fr. die men moet storten, dat alles bedraagt veel meer dan de som die men te eischen heeft, nog niet bijgerekend het tijdverlies en de schade die men daardoor oploopt.

Willen de Werkrechtvaardersraden nut afwerpen dan moet er gedaan worden, wat de socialistischen vragen, namelijk Raden inrichten in de kantonhoofdplaatsen, opdat iedereen er gemakkelijk zou kunnen heen gaan, zonder treingeld en met het minste tijdverlies mogelijk.

Gij weet ook dat de kiezerslijsten op den buiten schrikkelijk vervalscht zijn, dat er honderde, duizende personen op staan, die geen recht hebben tot kiezen volgens den geest en den tekst der wet.

Dit alles is gedaan geworden in de hoop, de stadswerklieden te verpletteren, meenen de dat de landbouwers gezworen vijanden zijn van het socialisme, verduldige slaven hunner rijke meesters, die een lui leventje leiden op 't zweet van buiten- en stadswerkman.

En toch moeten en zullen wij den strijd winnen.

Stemmen voor de Socialisten is stemmen voor gelijke rechten in 't land aan armen en rijken.

Geen drie stemmen aan de rijken en eene stem aan den werkman.

Stemmen voor de Socialisten betekent: Weg met de bloedwet. De rijken zoowel soldaat als de armen.

Stemmen voor de Socialisten is stemmen voor wetten, die de werklieden beschermen, die hunnen arbeid regelen, de pachten verminderen en wettelijk bepalen, die de loonen verhoogden der staatsbedienden en de lasten doen betalen, door diegenen die ze kunnen betalen.

Stemmen voor de Socialisten is 't bewijs geven dat gij moede zijt, van slaver te wezen, van armoede te lijden voor uw werken, van alles voort te brengen en niets te genieten. Sedert honderde jaren zijn de grooten meester, zij hebben alles beloofd en niets gehouden, zij beschikken over ons geld, ons werk, onze kinderen, ons leven.

Weg met hen die zo lang het volk hebben bedrogen en uitgebuit en

stemt allen voor de Socialisten!

Voor de kiezing zullen u nog al de mogelijke inlichtingen worden bezorgd.

Goed geantwoord. — Een kleine jongen ging bij 'n bakker een brood kopen. Toen hij bemerkte dat het wat klein was, vroeg hij zonder omwegen of het wel zijn gewicht had.

— Bekommt u daar maar niet over, zei de bakker, als het te licht is, hebt ge zooveel te minder te dragen.

— Zoo, zei de knaap, en wierp de helft van het geld op de toonbank.

— Hé, luistert eens, riep hem de bakker na, dat is niet genoeg.

— Bekommt u daar maar niet over, riep de jongen, als er te weinig is hebt ge zooveel te minder te tellen.

RAADGEVINGEN

VAN DEN

DOKTOOR

Sneden

Als ge u gesneden hebt, moet ge de wonde met frisch water uitwasschen, afvegen en er dan een weinig *Commandeur-balsem* op gieten, een produkt dat ge voor eenige centiemen bij den apotheker kunt krijgen.

Is de snede diep, dan is het beter u tot den geneesheer te wenden.

Puisten

Om de puisten te doen verwijderen, moet men het bloed zuiveren door middel van een licht purgeermiddel, dat bijzondere eigenschappen bezit voor de slijmen en de onzuiverheid van het bloed.

Een middel tegen brandwonden

Als een zeer heilzaam geneesmiddel tegen brandwonden, kan het volgende zeer eenvoudige recept aangewend worden:

Het bestaat in de vermenging van versche boter en de dooier van een ei; men legt deze zelf op een stuk linnen en bedekt daarmee de brandwonde.

Deze pleister wordt door eene andere vervangen, zoodra ze begint te droogen. De pijnen, uit de diepste brandwonden voortkomende, worden daardoor dadelijk verzacht, en de genezing heeft in weinig tijd plaats, zonder eenig litteken achter te laten.

Bewaart zorgvuldig al de nummers van De Landbouwer, want wij geven een zelfde middel geene tweede maal op.

Wreedheden in den Congo.

La Vérité, een klerikaal blad van Parijs, kondigt een brief af van den missionaris in den Congo, M. Sims, gedagteekend van 23 Januari 1896:

« In de maand december 1895 passeerde eene karavaan door onze statie van den Evenaar; zij voerde talrijke manden mede gevuld met gedroogde handen van mannen, vrouwen en kinderen.

» Al de soldaten die in Lagos moeten aangeworven worden, moeten zulks doen. De officier duidt hen een kring aan, binnen dewelke zij mogen werken naar willekeur, de hand leggende op kiekens, geiten, caoutchouc en schoone vrouwen.

» Al de koffijplantages worden bewerkt door jonge, schoone vrouwen, ontrukd aan het land in Kassai, aan de Araben, enz.

» Elke vrouw wordt betaald tegen 2 fr. per maand en dan 's nachts (hier volgen bijzonderheden die wij niet kunnen overschrijven) kan men niet slapen tengevolge van het gerucht. »

Johan Logie, missionaris in Lulunga, verklaart dat de zwarten eene eerste maal 78 rechterhanden medebrachten; de tweede maal 49 rechterhanden en de derde maal 56 handen.

Het loochenen dezer wreedheden schijnt van nu af onmogelijk geworden. Alleen zal er nu uit het onderzoek dat men ingesteld heeft, moeten blijken, dat al deze wreedheden gebeurden zonder medeplichtigheid der Belgische officieren, buiten kennis van de regeering en patati en patata.

Maar dat zal geen mensch aannemen en wij ook niet.

IK BEN KOOPMAN IN NEUZEN!

Een jong advocaatje zonder zaken, kwam nog al dikwijls in den boerenbond te X... Steeds was hij er op uit met de brave boeren-menschen den gek te houden.

Een boer uit eene naburige gemeente besloot het advocaatje eens voor altijd het grappenmaken af te leeren. Hij begaf zich dus naar den boerenbond te X... waar hij den kluchtspeler aantrof.

Hij zet zich aan tafel neder en wordt weldra door het advocaatje opgemerkt! De geestig-aard dacht reeds, dat hij met dien onbekenden boer eens hartelijk zou kunnen spotten. Hij ging er dus nevens zitten, en sprak hem aan.

— Ah zoo, mijnheer de boer, hoe stelt gij het?

— Dank u, zegt de boer, maar ik ken u niet.

— Ben ik u gister te L.... niet tegengekomen? Ge gingt alle twee nog al spoedig: uwen ezel voorop, gij daarachter, zegde de advocaat.

— 't Is mogelijk mijnheer, antwoordde de boer; ik herinner me inderdaad dat het arme dier zeer vroolijk gestemd was, en dit is het altijd als het een zijner familieleden tegenkomt.

De advocaat voelde den stek, en dacht het geraadzaam het spotten te staken.

— Ge zijt zeker koopman, vroeg hij aan den boer, om van gesprek te veranderen.

— Juist geraden.

— Veekoopman misschien! Neen?

— Zoo, in aardappelen dan! Ook niet?

— Wel mijnheer, dat zult ge zoo spoedig niet raden: Ik maak er echter geen geheim van, ik ben koopman in neuzen!

— In neuzen mijnheer. Maar ge zijt zot, domme boer. En koopt ge dan ook zulke neuzen, vroeg hij, terwijl hij zijn neus aanwees.

— Zeker mijnheer, zulke neuzen koop ik, en wel op conditie dat ik ze eerst na den dood in ontvangst neem.

— Laat u hangen, domkop, ge spot!

— In het minst niet!

— Nu, hoeveel wilt ge dan wel voor mijnen neus geven.

— Voor den uwen geef ik tien franken.

— Goed zoo! de koop is gesloten, zegde de advocaat, terwijl hij zijn hand in die van den boer sloeg.

Er werden getuigen genomen, en schriftelijk stond hij zijnen neus na zijnen dood af. De advocaat, die dacht dat de gelegenheid tot spotten weder gunstig was, sprak tot de bazin van het lokaal!

— Allo, moedertje, aan allen die hier zijn, eene pint. Wij gaan hier 10 franken verteeren, en 't is mijnheer die mijnen neus gekocht heeft die 't zal betalen.

De boer knikte van ja!

Men at en dronk, dat het een plezier was om zien.

De tien franken waren al spoedig verteerd en nu kwam het er op aan te betalen.

— Wacht eens eventjes, sprak de boer, terwijl hij zich verwijderde; aanstonds zal ik betalen.

Na een poosje keert hij terug met een gloeiend merk-ijzer in de hand, begeeft zich ongemerkt achter den advocaat, en dreigt hem te brandmerken!

— Hé, gij boer, wat gaat gij beginnen, roept deze verschrikt uit!

— Wel eenvoudig niets anders, luidde het antwoord, dan den neus merken die ik gekocht heb, om hem later te kunnen herkennen.

En al dichter en dichter drong de boer met het gloeiende ijzer naar den gekochten neus.

— Maar, mijnheer de boer, sprak de advocaat bevend, ge hebt gezegd dat ge hem maar hebben moet na mijn dood!

— Het akkoord is, zegde de boer, terwijl hij het papier dat de advocaat zooeven geteekend had te voorschijn haalde, dat ik hem eerst na uwen dood in bezit zal nemen. Maar intusschen blijft hij toch mijn eigendom, en ik mag er mede doen wat ik wil, als ik u hem maar laat behouden.

En s'eds dichter naderde het gloeiend ijzer den neus.

Honderde boeren stonden lachend dit grappig voorval aan te kijken.

Eindelijk wierp de advocaat zich op de knieën en smeekte den boer hem zijnen neus te laten behouden, en den koop te vernietigen.

De boer liet hem eindelijk opstaan. Beschaamd ging de advocaat de 10 franken verteeren betalen, en trok er, onder het spottend gelach van al de aanwezigen, van onder. Nooit zette hij nog een voet in den boerenbond.

Als dit heertje weg was, sprak de boer, zich tot de andere boeren wendende:

« Ziet ge vrienden, zoo moet ge met die heerschappen handelen.

Zij denken, omdat zij eenige broeken op de school versleten hebben, dat zij boven ons staan, dat zij de wijze mannen zijn, en wij de domme boeren.

Zij komen zich met onze zaken bemoeien, ze schikken zij alles in onze bonden. En wat kennen zij van landbouw? Hebt gij er van uw leven een op het land zien werken? Neen! niet waar.

Zij werken niet op het land, zij behooren dus niet tot de onzen.

In onze bonden hebben zij geene zaken: zij helpen ons bedriegen en op flesschen trekken!

Neen, de boerenbonden mogen anders niet bestaan dan uit boeren, uit landwerkers, en zo lang er advokaten, geneesheeren, barons of andere kasteelheeren zullen van deel maken, zullen wij bedrogen worden en iedereen tot spot dienen.

De boeren verstonden dit zeer goed. Zij verlieten langzamerhand de herberg. Gedurende verscheidene dagen sprak men op het dorp van niets anders dan van den verkochten neus van den advocaat, en van de ernstige redevoering van den vreemden boer.

De boeren dachten na, en zagen in, dat zij zich onderling moesten vereenigen.